

РЕШЕНИЕ

№ 3849

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 05.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **3095** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по изпратена по подсъдност от Върховния административен съд жалба на М. А. С. със съдебен адрес гр. С., срещу Заповед № ЧР-01-3189/15.12.2009 г. на председателя на комисията, назначена с ПМС № 190 от 30.07.2009 г., с което е прекратено служебното правоотношение на държавния служител на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

В жалбата се твърди, че не е изпълнена хипотезата на 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл – закриване на администрацията на М. на извънредните ситуации. Обосновава се, че е налице правоприемство между закритото М. на извънредните ситуации и Министерството на В. Р.. При това положение, въпреки че не е изрично предвидено, служебните правоотношения на държавните служители следва да бъде уредени по реда на чл. 87а от ЗДСл. Искане се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от А. С. и А. А., които поддържат жалбата на изложените в нея основания. Молят да бъде отменена оспорената заповед и присъждане на разноските по водене на делото.

Ответникът - председателят на комисията, назначена с ПМС № 190 от 30.07.2009 г., се явява лично и счита, че не е пасивно процесуално легитимиран, тъй като комисията е преустановила своята работа.

Процесуалният представител на ответника – М. на В. Р. счита, че МВР не е пасивно процесуално легитимиран, тъй като не е издател на процесната заповед и не е налице

правоприемство между закритото М. на извънредните ситуации и Министерството на В. Р.. По съществото на спора изразява становище за неоснователност на жалбата.

Процесуалният представител на ответника – директор на Главна дирекция „П. Б. и З. на Н.“ прави възражение за липса на пасивна процесуална легитимация, тъй като Главна дирекция „П. Б. и З. на Н.“ никога не е била работодател на жалбоподателката. По съществото на спора изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че не е налице основание за уреждане на служебните правоотношения на държавните служители от закритото М. по реда на чл. 87а от ЗДСл. Посочва, че съгласно § 64 от ПЗР на МВР е регламентирана възможност, но не и задължение за назначаване на държавните служители от закритото М. в ЗМВР. Посочва се, че е допустимо назначение и без да са налице изискванията на чл. 179, ал. 1, т. 4 и 5 от ЗМВР, в случая обаче жалбоподателката не отговаря на чл. 179, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. Жалбоподателката е кандидатствала за назначаване в МВР и е представила свидетелство за съдимост, от което се установява, че не отговаря на изискванията на чл. 179, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, тъй като на основание чл. 78а от НК е освободена от наказателна отговорност и ѝ е наложена глоба в размер от 7 000 лв. за извършено умишлено престъпление от общ характер.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

С Решение на 41-то Народно събрание от 27 юли 2009 г. за приемане на структурата на Министерския съвет на Република Б (обн. ДВ, бр. 60 от 30.07.2009 г.) е закрито Министерството на извънредните ситуации (МИС). Издадено е ПМС № 190 от 30.07.2009 г. за назначаване на комисия за уреждане на правоотношенията във връзка със закриването на Министерството на извънредните ситуации. Със Заповед № Р-63/03.08.2009 г. на министър-председателя на РБ е определен поименният състав на комисията за уреждане на правоотношенията във връзка със закриването на МИС, като за председател е определен Г Г – директор на специализирана административна дирекция „Управление при кризи и отбранително-мобилизационна подготовка“ на Министерството на В. Р..

В чл. 4, ал. 1 от ПМС № 190 от 30.07.09 г. е предвидено, че изпълнението на законово възложените функции и задачи и финансирането на административните структури на закритото М. продължават по досегашния ред до приемането на съответните законодателни промени.

Такива са приети със ЗИД на ЗМВР – ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 24.11.2009 г. В § 63 от ПЗР е предвидено, че Министерството на В. Р. е правоприемник на активите, пасивите, правата и задълженията на Министерството на извънредните ситуации, закрито с Решението на Народното събрание за приемане на структура на Министерския съвет на Република Б (ДВ, бр. 60 от 30.07.2000 г.), както и на документите, които не подлежат на архивиране по реда на Закона за Националния архивен фонд. Съгласно § 64 от ПЗР, държавни служители в служебни правоотношения и служители по трудови правоотношения с М. на извънредните ситуации, които осъществяват функции, свързани със З. при бедствия и осигуряване на гражданите на достъп до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешно повикване с единен европейски номер 112 към датата на влизане в сила на Решението на Народното събрание за приемане на структурата на Министерския съвет на Република Б (ДВ, бр. 60 от 2009 г.), с което Министерството на извънредните ситуации се закрива, се назначават в МВР без провеждане на конкурс и без да са налице

специфичните изисквания на чл. 179, ал. 1, т. 4 и ал. 3 от МВР.

Със Заповед № ЧР-01-3189/15.12.2009 г. на председателя на комисията, назначена на основание ПМС № 190 от 30.07.2009 г., е прекратено служебното правоотношение на държавния служител на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл – закриване на администрацията. Към момента на прекратяване на служебното правоотношение жалбоподателката е заемала длъжността „главен експерт” в Дирекция „Планиране и превантивна дейност” на М. на извънредните ситуации, с ранг II младши.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на законоустановения срок. При проверка относно спазване на срока за подаване на жалбата съдът констатира, че заповедта е връчена на жалбоподателката на 21.12.2009 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 09.02.2010 г. В текста на заповедта не се съдържа указание пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване, поради което на основание чл. 140, ал. 1 от АПК следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

По отношение на възраженията за липса на пасивна процесуална легитимация на М. на В. Р. и на Д. на Главна дирекция „П. Б. и З. на Н.” съдът ги приема за основателни и счита, че по отношение на тях жалбата следва да бъде оставена без разглеждане и образуването производство да се прекрати. По отношение на председателя на комисията, назначена с ПМС № 190 от 30.07.2009 г., съдът счита, че е налице пасивна процесуална легитимация, поради което жалбата в тази част е допустима. За да достигне до изложения извод за пасивната процесуална легитимация на конституираните ответници по делото, съдът съобрази, че в случая е създадена комисия ad hoc за уреждане на правоотношенията на служителите от закритото М.. Изричното предвиждане на правомощие на нейния председател да издава актове по уреждане на тези правоотношения включва компетентност да ги прекратява и го легитимира като ответник по споровете за законосъобразността на актовете за прекратяване в качеството му на издател на тези актове. Наличието на специална норма, която овластява административен орган, различен от закрития административен орган и неговия правопреемник, да урежда правоотношенията на служителите от закритата администрация, изключва приложението на чл. 153, ал. 2 от АПК.

По същество жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – председателят на комисията съгласно Заповед № Р-63/03.08.2009 г. на министър-председателя, съобразно чл. 3, т. 3 от ПМС № 190/30.07.2009 г. и е във формата по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл – посочено е правното основание, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК – такива, които съществено да са ограничили правото на З. на лицето във връзка с издаването на акта или такива, които ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в различен смисъл.

Не е допуснато нарушение на материалния закон.

При проверка на материалната законосъобразност на процесната заповед съдът определя като основен спорен въпрос дали е налице основанията по чл. 87а от ЗДСл за запазване на служебното правоотношение на държавния служител и по-конкретно дали е налице премиване на дейност от закритото М. в друга администрация.

Към датата на влизане в сила на Решението на Народното събрание за приемане на структура на Министерския съвет на Република Б (ДВ, бр. 60 от 30.07.2000 г.) и съответно датата на закриване на МИС нормативно не е предвидено преминаване на дейност на закритото МИС към друга администрация. Същевременно обаче в чл. 4, ал. 1 от ПМС № 190/30.07.2009 г. е предвидено, че изпълнението на законово възложените функции и задачи и финансирането на административните структури на закритото М. продължават по досегашния ред до приемането на съответните законодателни промени. Следователно и след влизане в сила на ПМС № 190/30.07.2009 г. администрацията на закритото М. е продължила да съществува и функционира. Законодателни промени са приети със ЗИД на ЗМВР – ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 24.11.2009 г. В § 63 от ПЗР на МВР е предвидено, че Министерството на В. Р. е правопреемник на активите, пасивите, правата и задълженията на Министерството на извънредните ситуации, закрито с Решението на Народното събрание за приемане на структура на Министерския съвет на Република Б (ДВ, бр. 60 от 30.07.2000 г.), както и на документите, които не подлежат на архивиране по реда на Закона за Националния архивен фонд. Съгласно § 64 от ПЗР на ЗМВР, държавни служители в служебни правоотношения и служители по трудови правоотношения с М. на извънредните ситуации, които осъществяват функции, свързани със З. при бедствия и осигуряване на гражданите на достъп до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешно повикване с единен европейски номер 112 към датата на влизане в сила на Решението на Народното събрание за приемане на структурата на Министерския съвет на Република Б (ДВ, бр. 60 от 2009 г.), с което Министерството на извънредните ситуации се закрива, се назначават в МВР без провеждане на конкурс и без да са налице специфичните изисквания на чл. 179, ал. 1, т. 4 и ал. 3.

С изм. на ЗМВР – ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г. е създадена Главна дирекция „Гражданска З.“ на МВР (чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, понастоящем отм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) и Дирекция „Национална система 112“.

Правомощията на новосъздадената Главна дирекция „Гражданска З.“, регламентирани в чл. 127о от ППЗМВР (Нов - ДВ, бр. 5 от 2010 г., понастоящем отм.), съвпадат с правомощията на Главна дирекция „Национална служба „Гражданска З.“ на закритото МИС, регламентирани в чл. 33 от Устройствения правилник на Министерството на извънредните ситуации (Приет с ПМС № 137 от 6.06.2006 г., обн., ДВ, бр. 48 от 13.06.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., отм., бр. 5 от 19.01.2010 г.). А правомощията на новосъздадената Дирекция „Национална система 112“ на МВР, регламентирани в чл. 141л от ППЗМВР, съвпадат с правомощията на Главна дирекция „Национална система 112“ на МИС, регламентирани в чл. 33б от Устройствения правилник на Министерството на извънредните ситуации (Приет с ПМС № 137 от 6.06.2006 г., обн., ДВ, бр. 48 от 13.06.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., отм., бр. 5 от 19.01.2010 г.).

Съдът приема, че дейността на Главна дирекция „Национална служба „Гражданска З.“ на МИС е преминала към МВР в лицето на новосъздадената Главна дирекция „Гражданска З.“ на МВР, а дейността на Главна дирекция „Национална система 112“ на МИС е преминала към МВР в лицето на новосъздадената Дирекция „Национална система 112“.

От съществено значение е дали жалбоподателката е била назначена на длъжност в тази част от администрацията на МИС, чиято дейност е преминала в МВР. От представената по делото длъжностна характеристика на жалбоподателката се установява, че същата е била назначена на длъжност в друга дирекция на специализираната администрация –

Дирекция „Планиране и превантивна дейност”, а не в Главна дирекция „Национална служба „Гражданска З.” на МИС, нито в Главна дирекция „Национална система 112” на МИС. По делото не са представени доказателства, че дейността на Дирекция „Планиране и превантивна дейност” на МИС е преминала към МВР, поради което съдът приема, че само част от дейността на закритото МИС е преминала към МВР, а администрацията на МИС в частта Дирекция „Планиране и превантивна дейност” е закрыта.

По изложените съображения съдът приема, че е изпълнено посоченото в оспорената заповед основание по чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката. Налице е закриване на част от администрацията на Министерството на извънредните ситуации, в която е била назначена жалбоподателката. Наличието на случаи на преназначаване на служители от закритото М. в МВР не се отразява на законосъобразността на оспорената заповед.

По изложените съображения административният акт е издаден от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на процесуалните и материалноправните норми по издаването му, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд С.-град, I отд., 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. С. със съдебен адрес гр. С., срещу Заповед № ЧР-01-3189/15.12.2009 г. на председателя на комисията, назначена с ПМС № 190 от 30.07.2009 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. А. С. със съдебен адрес гр. С., срещу Заповед № ЧР-01-3189/15.12.2009 г. на председателя на комисията, назначена с ПМС № 190 от 30.07.2009 г., по отношение на М. на В. Р. и Д. на Главна дирекция „П. Б. и З. на Н.” и **ПРЕКРАТЯВА** производството в тази част.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: